

Tekster til Knud Jeppesen-sange

Vinteraften

Bag Horisontens bjærgblå Skyer
gaar vintersolen stille ned
og slukker i en Skyskakt ud sin Fakkell,
og Himlen gløder som et fjernt
med Stjernetinder tjældet Tabernakel.

Foran mig synker Landet bort
i Aftnens Dis, der klam og graa
sig lejrer lavt henover Hegn og Grøfter;
langt ude i det stille Land
sin Silhuet en Landsbykirke løfter.

Og Himlens Røde falmer fjernt,
og blege Stjerner gnistrer frem,
og alle Agres Farver sortner stille;
det sidste Skær af Dagen dør;
og ensomt rinder Nattens tavse Kilde.
Viggo Stuckenberg

Nytaarsnat

I Nat er Jorden lys af Sne
og alting hvidt og skært at se
i Maaneskin,
slet ingen Lyd og ingen Vind,
saa uberørt det hele
som Aaret, der om lidt gaar ind.

Du hvide Nat, du nye Aar!
Giv mig blot ikke værre Kaar
end dem, jeg bær!
Vær med din rene Ro mig nær
og skænk mig ét: lidt Lykke
for dem og det, som jeg har kær.
Viggo Stuckenberg

I de grønne Skove

I de grønne Skove
hørte jeg en Sang,
som om fjernt en Pige
kaldte i sit Rige -
Ak, Vidunderlige,
syng endnu en Gang!

Hjertelig jeg kaldte
vakte Skovens Klang.
Svar af fulde Lunger
gennem Skoven runger,
tusind glade Tunger
svared paa min Sang.

Alle grønne Skove
er saa stille nu.
Ak en Pigestemme,
som jeg hørte hjemme,
kan jeg aldrig glemme.
Ak, hvor findes du?
Johannes V. Jensen

Bygen flygter

Bygen flygter saa mørk og vaad,
og alle de blomstrende Lønne
bliver saa lysende grønne;
frugtbar var Foraarets graad.

Himlen er jo som sølv at se
og ren er Solsortens Trille.
Grenene grønnes saa stille,
skønne Ting skal nu ske.

Tavs er Pigen, som træder ind
under de bristende Kroner.
Undrende hører hun Toner
strømme gennem sit Sind.

Løndomsfuldt og forunderligt rigt
blunder et Smil paa Munden.
Nær er Forløsningsstunden.
Skaberen drømmer sit Digt.
Ludvig Holstein

Gammel fransk Julevise

Guillò, tag du din Tamburin!
Robin, tag du din Fløjte fin:
Til disse Instrumenters Klang,
Tyrelyrely, patapatapan!
vi stemmer i vor Julesang.
Tyrely ...

Det var de muntre Gamles Vis
at synge Kongers Konges Pris
til disse Instrumenters Klang,
Tyrely ...,
og vi bør ginge samme Gang.
Tyrely ...

Saa stemmer Gud med Skabning sin
som Fløjte fin med Tamburin.
Ved disse Instrumenters Klang,
Tyrely ...
gør Djævlen vi hans Snude lang.
Bern. de la Monnoye oversat v. Kn.J.

Højbjergning ved Havet

Hørte I Havets Aandedrag
gennem Leernes Sang i den dalende Dag.
En Stund er vort Liv ved Havets Bred,
Havets Liv varer evigt ved.

Luftningen strejfer med Afgrundsgys
Ansigter ramt af det synkende Lys.
I alles Blikke det samme Skær
af Natten, der tøvende rykker nær.

Aaben og isblaa staar Himlen i Nord,
klar over diset og søvntung Jord.
Havsuset stiger for Skumringens Vind.
Skynd jer, Høstfolk, før Nat strømmer ind.
William Heinesen

Tekster til Knud Jeppesen-sange

Fem Piger

Fem Piger med Byrder i Trapperne gaar,
med Byrder, som hviler paa Skuldre og Haar,
de synger smaa Strofer, jeg ikke forstaar.

Smaa Strofer, som klang der smaa Klokker i Klemt,
saa lyder smaa Triller af Latter og Skæmt,
saa løber de lidt og det hele er glemmt.

Og over dem ligger den solhede Dag
og Bjerg ligger foran og Bjerg ligger bag
med Haver og Druer i Lag over Lag.

Italiens Golfer med Ebbe og Flod,
Italiens Bjerge, hvor Vinen har Rod.
Italien nynner i Pigernes Blod.

Fem Piger med Byrder i Trapperne gaar,
med Byrder, som hviler paa Skuldre og Haar,
de synger smaa Strofer, jeg ikke forstaar.

Thøger Larsen

Fire Shakespearesange gendigtet af Edvard Lembke

Blæs, blæs du vintervind

Blæs, blæs du vintervind!
Glemsomme venners sind
langt værre sår kan slå;
fnøs du end nok så vred,
aldrig så dybt du bed,
fordi dig ingen så.
Syng da i sky under egen den grønne!
med svig farer venner, med falskhed de skønne,
men her i det grønne
kan livet sig lønne.

Frys, frys du bitre kuld,
du er ej pinefuld
som utaks beske drik;
stivner du bølgen fast,
aldrig du sved så hvast,
som venners kolde blik.
Syng da i sky under egen den grønne!
med svig farer venner, med falskhed de skønne,
men her i det grønne
kan livet sig lønne.

Vinteren

Når tagets istap hænger ned,
og Jens med valne fingre går,
når Hans til arnen bærer ved,
og mælkespanden frossen står.
Når fygese gør vejen trang,
da stemmer uglen op sin sang:
uhu, tuit, uhu! den sang var sød,
mens Hanne rører øllebrød

Når blæsten tuder hult i stød,
og spurv i sneen søger foer,

når Marens næsetip er rød,
og hoste døver præstens ord.
Når æblet svømmer stegt i krus,
da skrigger uglen højt fra hus:
uhu, tuit, uhu! den sang var sød,
mens Hanne rører øllebrød.

Foråret

Når primlen og den blå viol,
og tusindfryd i sølvhvid glans,
og smørblomst i sin gylden kjol
har engen smykt i broget krans,
da synger gøgen fra sin gren
de gifte mænd til spot og men:
kukkuk kukkuk, den varsellyd
er ægtemænd til liden fryd.

Når hyrden skærer fløjter til,
og lærken vækker bondens dreng,
når stær og duer parres vil,
og pigen bleger lin på eng,
da synger gøgen fra sin gren
de gifte mænd til spot og men:
kukkuk kukkuk, den varsellyd
er ægtemænd til liden fryd.

Hvis du vil ligge her

Hvis du vil ligge her
under de grønne træer,
syng af frejdigt bryst
kappes med fuglens røst
kom hid, kom i skoven ud!
hos mig du ser
ej fjender fler,
end blæst og vinterslud.

Vrager du hofmandsskik,
fryder dig solens blik,
vinder du selv dit brød
nøjsom af jordens skød
kom hid, kom i skoven ud!
hos mig du ser
ej fjender fler,
end blæst og vinterslud.

Hr. Jon

Kantate over en gammel skæmtevis

1. del

Jeg beder eder, alle mine mænd!
I være vel bon!
I binder op hjelmen af røden guld,
og følger Hr. Jon!

Hr. Peder han kom fra tinge hjem.
Liden Kirsten ganger ham ud igen
At spørge om Jon?

Velkommen Hr. Peder, kær fader min
Og hvad var tidende i dag på ting?
Alt om Hr. Jon!

Tekster til Knud Jeppesen-sange

Det var tidende allermest,
Den unge Hr. Lave har dig fæst,
Og ikke Hr. Jon!

Har den unge Hr. Lave mig fæst.
Da skal det blive ham sorgen mest,
Om lever Hr. Jon!

I binder op hjelmen af røden guld,
Og følger Hr. Jon!

2. del.

Hr. Lave lader sit bryllup bo.
Hr. Jon han lader sin ganger sko.
Jeg vil med, sagde Jon.

Hr. Jon han red i den bryllupsgård.
Højen hest og brynje på.
Jeg kommer sagde Jon.

Silde om aften, der dug drev på.
Bruden hun skulle til senge gå.
Jeg vil med sagde Jon.

Førte de bruden til brudehus.
Hr. Jon bar selv de brudeblus.
Jeg først, sagde Jon.

Hr. Jon han lukte den dør så brat.
I sige Hr. Lave så mangan Godnat
Alt fra Hr. Jon.

I binder op hjelmen af røden guld,
Og følger Hr. Jon!

3. del.

Årle om morgenen, det var dag,
Hr. Lave han går for kongen at klage.
Jeg vil med sagde Jon.

Jeg havde mig en unge brud fæst,
En anden ridder har sovet hende næst.
Det var mig sagde Jon.

Meden I har både den jomfru så kær,
Da skal I bryde om hende et spær.
Da vinder jeg sagde Jon.

Den første dyst de sammen red
Hr. Laves hest den gik i knæ.
Stat op sagde Jon.

Den anden dyst de sammen red.
Hr. Laves hals den gik i tre.
Lig der, sagde Jon!

Den jomfru hun slog sine hænder sammen.
I være vel bon!

Ret aldrig så jeg en fejrerer gammen.
Nu vandt Hr. Jon.

I binder op hjelmen af røden guld,
og følger Hr. Jon!